

ת"פ 51221/03/17 - מדינת ישראל נגד איגור שרמן (עציר), אורן אזייב (עציר), אריאל אזייב (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 51221-03-17 מדינת ישראל נ' שרמן(עצור בפיקוח) ואח'
לפני כבוד השופט כמאל סעב
מדינת ישראל
המאשימה

נגד

הנאשמים

1. איגור שרמן (עציר),
2. אורן אזייב (עציר),
3. אריאל אזייב (עציר).

ב"כ המאשימה: עו"ד אמיר אליאל

ב"כ הנאשם 1: עו"ד ארבל עמי-גא - סנגוריה ציבורית

ב"כ הנאשמים 2 ו-3: עו"ד הגב' אור שפירו-סער

גזר דין

א. פתח דבר:

1. שלושת הנאשמים: איגור שרמן (להלן: "נאשם 1" ו/או "שרמן"), אורן אזייב (להלן: "נאשם 2" ו/או "אורן"), ו- אריאל אזייב (להלן: "נאשם 3" ו/או "אריאל"), הובאו לדין בגין ביצוע עבירת **קשר לפשע** - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), וכן עבירה של **שוד בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיף 402(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין.

בנוסף, יוחסו לנאשם 2 גם שתי עבירות של **הפרת הוראה חוקית** - לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. הנאשמים הורשעו במסגרת הכרעת הדין, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של קשר לפשע ושוד בנסיבות מחמירות. זאת ועוד, הורשע גם נאשם 2 על פי הודאתו בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית.

ב. הכרעת הדין בקליפת אגוז:

3. כעולה מכתב האישום המתוקן והכרעת הדין, הנאשמים 2 ו-3 הינם אחים ושניהם ביחסי חברות עם נאשם 1.
4. ביום 10.03.17 בשעה 16:30 לערך, ו' א' (להלן: "**המתלונן**"), נכנס לחנות ברחוב הרברט סמואל 80 (להלן: "**החנות**") בחדרה וקנה בקבוקי משקה אשר הוכנסו לשקית (להלן: "**השקית**").
5. המתלונן יצא מהחנות והלך לכיוון ביתו הממוקם ברחוב חטיבת הנח"ל 3 בחדרה, בקומה רביעית (להלן: "**הבית**" ו/או "**הדירה**"). המתלונן אשר היה תחת השפעת אלכוהול, הלך לביתו בהליכה לא יציבה ובידו השקית. עם הגעתו לצומת הרחובות הרברט סמואל ותרג"א המתלונן מעד ונפל על הכביש.
6. הנאשמים הבחינו במתלונן בעת שנפל, ואז קשרו שלושה קשר לשדוד אותו (להלן: "**הקשר**").
7. בהמשך לקשר ולשם קידומו, התקרבו הנאשמים לעבר המתלונן, עמו לא הייתה להם הכרות מוקדמת, הציעו לו עזרה וליווי עד לביתו, החזיקו אותו בידיו כשהוא מתנדנד והובילו אותו לכיוון ביתו.
8. עם הגעת שלושת הנאשמים והמתלונן לבניין שבו גר המתלונן, הודה להם המתלונן וביקש מהם לעזוב אותו, הנאשמים התעקשו להעלות את המתלונן עד לביתו, כל זאת בהמשך לקשר במטרה לשדוד את המתלונן. בהתאם לבקשתם של הנאשמים, המתלונן מסר להם את מספר הקוד של המעלית.
9. לאחר שדלת המעלית נפתחה, שלושת הנאשמים נראו דוחפים את המתלונן לתוך המעלית, וכשהגיעו לדירה שניים מהם לפחות נכנסים לתוכה, ובהיותם שם, הם תקפו בצוואת את המתלונן והיכו בחוזקה בראשו ובפניו. המתלונן נפל על הרצפה ואז היכו אותו הנאשמים, בצוואת חדא, מכות אגרוף בראשו ובפלג גופו העליון עד שאיבד את הכרתו.
10. בעוד המתלונן שרוע חבול ומחוסר הכרה, הנאשמים נטלו ונשאו רכוש של המתלונן ללא הסכמתו: ארנק ובתוכו ₪ 500, כרטיס אשראי, תעודת זהות ודרכון, בנוסף נטלו מכשיר טלפון סלולארי, מחשב נייד, מחשב נייד מסוג Lenovo, שתי קופסאות סיגריות, בקבוק וודקה ומכשיר גלגול סיגריות (להלן: "**הרכוש הגנוב**").
11. במסגרת הקשר ולשם קידומו, נטלו הנאשמים ונשאו את הרכוש הגנוב, וזאת בצוואת חדא ובכוונה לשלול אותו שלילת קבע מבעליו ונמלטו מהבית כשהם נושאים עמם את הרכוש הגנוב, בעוד המתלונן שרוע בביתו מחוסר הכרה.
12. המתלונן נשאר חבול, מדמם וללא הכרה על הרצפה בביתו עד שלמחרת בבוקר הגיעה אמו והושיטה לו עזרה והוא פונה למרכז הרפואי הלל יפה, שם אושפז מיום 11.03.17 עד ליום 13.03.17.

13. בהמשך לכך, בחמש הזדמנויות שונות בין התאריכים 10.03.17-12.03.17, הנאשמים או חלק מהם, השתמשו בכרטיס האשראי של המתלון ומשכו כסף ממכשירי כספומט שונים בסכום כולל של 4,500 ₪.
14. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו למתלון חבלות של ממש, לרבות: פצעים בקרקפת, שפשופים בבית החזה, סימני חבלה בגב ובידיים.
15. בהכרעת הדין קבעתי כי סדרת המעשים שבוצעו על ידי הנאשמים, בחבורה, כמבצעים בצוותא, כעולה מעובדות האישום הראשון, מקיימת את דרישות סעיף 402(ב) לחוק העונשין.
16. זאת ועוד כעולה מהכרעת הדין וכתב האישום המתוקן הפר נאשם 2, בשתי הזדמנויות, הוראה חוקית שניתנה כשורה מאת בית המשפט השלום בחדרה, בכך שיצא מחוץ לביתו.
17. לאחר מתן הכרעת הדין, ולאור בקשת הסניגורים, הוריתי על הגשת תסקירים ביחס לשלושת הנאשמים.

ג. תסקירי שירות המבחן:

תסקיר אודות נאשם 1:

18. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של נאשם 1. המדובר בצעיר כבן 25, עלה מאוקראינה בגיל 6, מתגורר עם אמו, בן זוגה וסבו בחדרה.
- הנאשם סיים 12 שנות לימוד ותעודת מקצוע טבחות, בסיוע שירות המבחן לנוער, גויס לצבא כחייל מקא"ם אך לא השלים את הטירונות, ערק מהמסגרת הצבאית ובהמשך שוחרר בגין אי התאמה.
19. אין לנאשם 1 הרשעות קודמות, אם כי מתנהל כנגדו הליך משפטי בגין עבירות איומים והיזק לרכוש במזיד בבימ"ש השלום בכפר סבא.
20. באשר לעבירות המיוחסות לו בתיק זה, צמצם נאשם 1 מעורבותו בהן ורמת הפגיעה במתלון. נאשם 1 מסר כי הוא מתחרט על מעשיו וביטא אמפטיה כלפי המתלון, אך התקשה להתייחס לפגיעה הרגשית, הכלכלית, הפיזית וההשלכות האפשריות כלפיו.
21. שירות המבחן התרשם מבחור צעיר, אשר נחשף מילדותו לחוסר אונים, מצב שעיצב את עולמו הרגשי. עוד התרשם שירות המבחן כי נאשם 1 מגיל צעיר חבר לגורמים שוליים והעמיק בדפוסיו הפסולים.

22. כגורמי סיכון התייחס שירות המבחן לחומרת העבירות, הפגיעה הקשה במתלונן, התייחסות לעבירה המצמצמת את הפגיעה במתלונן וקושי בולט לבטא אמפטיה לסבלו.

שירות המבחן התרשם מקווים אנטי חברתיים שעל פיהם מתנהל נאשם 1, רקע משפחתי קשה ומורכב וקשיים בינאישיים ורגשיים.

23. להערכת שירות המבחן קיים סיכון גבוה למעורבות פלילית, בייחוד בתחום האלימות.

24. כגורמי סיכון, התייחס שירות המבחן ליכולת נאשם 1 לנהל תקשורת ישירה מול שירות המבחן במהלך האבחון, ויכולות קוגניטיביות ותפקודיות חיוביות.

25. להערכת שירות המבחן, נאשם 1 אינו בשל כיום לוותר על דפוסיו הבעייתיים, לכן לאור קיומו של סיכון גבוה לעבירות אלימות בעתיד, סבור שירות המבחן כי נאשם 1 אינו מתאים לטיפול בקהילה, בין היתר, וכי סיכויי שיקומו נמוכים בעיתוי זה, כך להערכת שירות המבחן.

אולם, במידה ונאשם 1 יבטא נכונות לבחון יכולתו לשתף פעולה עם תהליך טיפולי, ראוי, לדעת שירות המבחן, לעשות זאת במסגרת בית הסוהר.

26. עוד סבר שירות המבחן כי בשל חומרת העבירות, התייחסותו של נאשם 1 לעבירות ומאפייני הסיכון, אין מקום במקרה זה לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

27. כאן המקום לציין כי בדיון שהתנהל בפניי ביום 27.11.18 ביקש ב"כ הנאשם 1 להפנות את הנאשם 1 לשירות המבחן פעם נוספת לקבלת תסקיר משלים בעניינו, אך בהחלטתי מאותו יום, דחיתי את הבקשה, לאחר שעיינתי בתסקיר ובחנתי את הבקשה ונימוקיה, תוך הדגשה כי המדובר בנאשם בן 25 שנים שלגביו אין חובת תסקיר.

מה גם, שלא מצאתי נימוק שיצדיק הפנייתו שוב לשירות המבחן.

תסקיר אודות נאשם 2:

28. נאשם 2, בחור צעיר, כבן 23, רווק, שהתגורר עם משפחתו בחדרה, לו 3 אחים כאשר האח הבכור - נאשם 3 הינו שותפו בעבירות נשוא תיק זה. האב בן כ- 55 נהג מונית ואמו בת 53 לא עובדת ומקבלת גמלת נכות על רקע מצב נפשי.

29. נאשם 2 למד עד כיתה ט', נפלט ממסגרת החינוך על רקע בעיות בהתנהגותו ובהמשך עבד בעבודות

מזדמנות למשך מספר חודשים.

30. לחובתו של נאשם 2 ארבע הרשעות בגין עבירות רכוש, אלימות וסמים שבוצעו בין השנים 2013-2014 ונידון לעונשים שונים, בין היתר ריצוי שני מאסרים.
31. נאשם 2 הסביר כי הרשעותיו הקודמות הן על רקע צריכת סמים וקשרים שוליים. נאשם 2 החל לצרוך סמים מגיל 14, ועם הזמן חלה החמרה עד להתמכרות.
32. באשר לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בתיק דנן, הודה נאשם 2 בהפרת הוראה חוקית אך הודה באופן חלקי בעובדות האישום הראשון, שלל אקט אלים כלפי המתלונן והרחיק את ההתנהלות האלימה ממנו.
33. שירות המבחן ציין כי מדובר בבחור צעיר כבן 23, בעל יכולת ורבאלית טובה לביטוי עצמי, לצד קושי בהעמקה ובחינה עצמית.
- עוד ציין כי מדובר בקווי אישיות של צעיר בעל זהות לא מגובשת, ניכרת רמת ריצוי בקשר עם האחר.
34. להערכת שירות המבחן, מדובר בבחור שמתקשה לעמוד בגבולות החוק, לקבל סמכות ומסגרות בכלל לאורך חייו, לכן על אף הנזקקות הטיפולית הגבוהה להליך שיקומי בתחום העבריינות וההתמכרות ועל אף גילו הצעיר, העריך שירות המבחן כי לאור נתוני אישיותו והתנהלותו פורצת הגבולות לאורך השנים והקושי לעמידה בגבולות, לצד ההתמכרות לסמים, זקוק נאשם 2 להליך שיקומי טיפולי אינטנסיבי במסגרת סגורה וטוטאלית.
35. שירות המבחן ציין כי לאור קשייו בעבר של נאשם 2 להתגייס להליכי טיפול, חומרת העבירות וקשייו להכיר בעומק הפגיעה במתלונן לצד רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות בעתיד והעדר פתח מספק לאפיק טיפולי, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה שיקומית מחוץ לכותלי בית הסוהר.
- בשל חומרת העבירות, היעדר חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה להפחתת הסיכון הקיים, ממליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית ובאם יוטל עליו מאסר אז הומלץ לגורמי השב"ס לבחון התאמתו לתוכנית שיקומית במסגרת כותלי הכלא.

תסקיר אודות נאשם 3:

36. נאשם 3, כבן 30, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים, סיים 8 שנות לימוד, לא גויס לשירות צבאי על רקע מעורבותו בפלילים.

משפחת מוצאו מקווקז, עלו לארץ בשנת 1993 בהיות נאשם 3 בן 5 שנים, המשפחה מונה זוג הורים וארבעה ילדים, כאשר הנאשם 3 הינו הבן הבכור במשפחה ואחיו של נאשם 2.

37. לחובתו של נאשם 3 שש הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים ונדון לעונשי מאסר.

38. נאשם 3 קיבל אחריות על ביצוע העבירות נשוא תיק זה והביע חרטה.

נאשם 3 תיאר דפוסי התמכרות לסמים והצורך ברווח כלכלי מהיר להשגת הסם ומסר כי הוא ושותפיו לעבירה שכללו את אחיו הצעיר וחברו המשותף, פעלו באופן אימפולסיבי על מנת לשדוד את המתלונן, לאחר שהבחינו במצבו הפגיע.

39. שירות המבחן התרשם מבחור בעל רקע אישי ומשפחתי מורכב, אשר מגיל צעיר גילה קשיים ניכרים בתפקוד תקין, אימץ אורחות חיים שוליים, והונחה ע"י דפוסים התמכרותיים ועבריינים.

40. להערכת שירות המבחן, ברקע למעורבותו של נאשם 3 בעבירות הנדונות, רצונו בהשגת רווח כספי מהיר לצורך מימון הסמים, לאור התמכרותו העמוקה, ניהול קשרים שוליים ומעורבות שולית, נטייתו לפעול לסיפוק צרכיו המידיים, קשייו בוויסות, גבולות פנימיים חלשים והיעדר בכלים אפקטיביים להתמודדות עם מצבי משבר.

41. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי נאשם 3 מגלה מוטיבציה כנה, בעיתוי הנוכחי, לערוך שינוי בדפוסיו והוא בעל פוטנציאל שיקום חיובי.

42. שירות המבחן העריך כי אצל נאשם 3 קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה, אולם דרגת הפגיעה במידה ותתרחש צפויה להיות ברמה גבוהה.

43. גורמי הסיכון בעניינו של נאשם 3 שנבחנו ע"י שירות המבחן הם:

חומרת העבירות, קשייו של נאשם 3 לתפקד באופן יציב בתחומי חיו השונים לאורך השנים, דפוסיו ההתמכרותיים, קשייו בוויסות דחפיו, קשריו החברתיים השוליים וגבולותיו הפנימיים החלשים, רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה וכי דרגת הפגיעה במידה ותתרחש צפויה להיות ברמה גבוהה. עוד שקל שירות המבחן את העובדה כי הליכים טיפוליים ומשפטיים קודמים לא סייעו מספיק בצמצום מעורבותו בפלילים.

44. כגורמי סיכוי לשיקום, לקח שירות המבחן בחשבון את העובדה כי נאשם 3 מקבל אחריות, מביע צער ואמפטיה כלפי המתלון והכרה בפגיעה בו.

עוד התרשם שירות המבחן ממאמציו הכנים של נאשם 3 לעריכת שינוי בחייו בעיתוי הנוכחי, היותו ממוקד כיום בחיי משפחתו ובזוגיות החדשה שמהווה גורם מגביר מוטיבציה עבורו לנהל אורח חיים נורמטיבי וכן היעדר מעורבות שולית נוספת מאז ביצוע העבירות ונכונותו להמשיך ולבחון נסיבות האירוע באמצעות המשך שילובו בטיפול.

45. שירות המבחן התרשם כי המשך שילובו בטיפול מתאים לצרכיו עשוי להפחית ברמת הסיכון במצבו ובחזרתו למעורבות שולית.

46. שירות המבחן ציין כי הוא מודע לחומרת העבירות, אך יחד עם זאת, לאור התרשמותו כי הפגיעה שחוזה נאשם 3 בהיותו עצור גרמה לו לערוך התבוננות מעמיקה ולהכיר בבעייתיות במצבו ובצורך שלו בשינוי, והעובדה כי מאז האירוע נשוא תיק זה, מקבל נאשם 3 אחריות מלאה שבאה לידי ביטוי גם בהירתמותו להליך טיפולי אינטנסיבי וממושך לצד רצונו לפצות את המתלון דבר שיש בו כדי להפחית את רמת הסיכון, לכן המליץ שירות המבחן לאמץ את האפיק הטיפולי שיקומי בעניינו ולהטיל צו מבחן למשך שנה וחצי.

47. שירות המבחן המליץ לאפשר לנאשם 3 לרצות עונש המאסר שיוטל עליו בדרך של עבודות שירות כדי שיוכל להמשיך בטיפול. עוד הומלץ על הטלת פיצוי למתלון שיהווה נדבך נוסף בהפנמת חומרת התנהגותו האלימה ויכולתו להכיר בפגיעה במתלון.

48. שירות המבחן סבור כי הענישה המוצעת הכוללת טיפול, מאסר בעבודות שירות, צו מבחן ופיצוי למתלון, תהווה עונש שיקומי אשר יוביל לצמצום הסיכון להישנות ביצוע עבירות לצד חיזוק סיכויי שיקומו.

ד. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

49. במסגרת הראיות לעונש העידה המאשימה את המתלון שסיפר על הנזק הפיזי והנפשי שנגרם לו כתוצאה מהתקיפה ומסר כי הוא כיום אינו עובד ונמצא בטיפול פסיכיאטרי מזה כחצי שנה וביקש לקבל בחזרה את מה שנגנב ממנו - ראו עמ' 287 לפרוט' מיום 27.11.18, שורות 28 - 30.

50. עוד הפנתה המאשימה לת/20, ת/133 ו- ת/137 שהוגשו במסגרת שמיעת הראיות בתיק .

51. בנוסף הפנתה המאשימה לעברם הפלילי של הנאשמים וציינה, כי בעניינו של נאשם 1 קיימת הרשעה אחת בת"פ 28441-04-16 (שלום כפר סבא) בגין עבירת איומים. המאשימה הגישה את כתב האישום המתוקן, הכרעת הדין וגזר הדין בתיק הנ"ל שסומנו מ/1 וציינה כי בגין הרשעה זו הוטל עליו ביום 22.5.18 תקופת מאסר של 10 ימים שחופפת לתקופת מעצרו באותו תיק. עוד ציינה כי המדינה הגישה ערעור על קולת העונש והערעור עדיין תלוי ועומד.
52. זאת ועוד ציינה המאשימה כי כעולה מהרישום התעבורתי שהוגש וסומן מ/2, לחובתו של נאשם 1 שתי הרשעות קודמות.
53. בעניינו של נאשם 2 ציינה המאשימה כי כעולה מהרישום הפלילי שהוגש וסומן מ/3, לחובתו 4 הרשעות קודמות בין השנים 2013-2014 בגין עבירות אלימות, רכוש, סמים, התחזות והפרת הוראה חוקית. עוד ציינה כי לחובתו 8 הרשעות בתחום התעבורה.
54. עוד הגישה המאשימה בעניינו שלושה גזרי דין מתיקים שונים שסומנו מ/5, וביקשה להפעיל שלושה עונשי מאסר מותנים שהינם ברי הפעלה וזאת במצטבר לעונש שיוטל בתיק זה.
55. זאת ועוד הגישה המאשימה גזר דין של בית המשפט לתעבורה בתיק 4325-08-16 בעניינו של נאשם 2 שסומן מ/4, שם הורשע והוטל עליו מאסר של 8 חודשים כאשר באותה תקופה היה עדיין עצור בתיק שבפנינו. כאן המקום לציין כי בעניין זה ביקשה המאשימה שימי המעצר בתיק זה שחפפו את תקופת המאסר שהוטלה עליו בתיק התעבורה לא ינוכו מעונש המאסר שיוטל עליו בתיק זה.
56. בעניינו של נאשם 3 ציינה המאשימה כי כעולה מהרישום הפלילי שהוגש וסומן מ/6 לחובתו 7 הרשעות קודמות ונידון כבר לארבעה חודשי מאסר. זאת ועוד לחובתו 7 הרשעות בתחום התעבורתי.
57. כמו כן; ציינה כי תלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים חבי הפעלה שהוטלו הן בתיק של בית משפט המחוזי נצרת והן בתיק של בית משפט השלום בחדרה - שהוגשו וסומנו מ/7.
58. המאשימה ציינה כי בשעה שהנאשמים בחרו לנהל את משפטם והורשעו בדין אין זו העת להקל עמם כדרך בה נוהגים בתי משפט עם מי שחוסך זמן ולוקח אחריות.
59. המאשימה סבורה כי יש לקבוע מתחם ענישה בעניינם של כלל הנאשמים הנע בין 4 עד 7 שנות מאסר עם הפעלת המאסרים המותנים הרלוונטיים לנאשמים 2 ו- 3 במצטבר לעונש שיושט ובמצטבר זה לזה. זאת לצד הטלת מאסרים על תנאי משמעותיים ותשלום פיצוי לקורבן העבירה. לטענת המאשימה יש להטיל על הנאשמים 2 ו- 3 עונש ברף הגבוה של המתחם המוצע על ידה ועל נאשם 1 להטיל עונש ברף האמצעי של המתחם בשים

לב לפער המשמעותי בכל הנוגע לרקע העברייני בין נאשם 1 לבין נאשמים 2 ו- 3.

60. המאשימה הפנתה לאסופה של פסיקה שלטעמה משקפים את הענישה הנוהגת לקביעת מתחם הענישה ההולם. עוד הפנתה לתסקירים וטענה כי שירות המבחן חיווה דעה שלילית ביותר בעניינו של נאשם 1 וביקשה לדחות המלצת שירות המבחן בעניינו של נאשם 3, כאשר לדעתה שירות המבחן נתן משקל יתר לדברים שנמסרו מפי הנאשם 3 בכל הנוגע לשינוי שחל בחייו האישיים ובתחילת הדרך שהחל בכל הנוגע לגמילה מסמים.

לטענתה, ההמלצה לאפיק טיפולי אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי בכל הנוגע לאופי העבירות, חומרתן, הרקע העברייני של הנאשם שתלויים ועומדים כנגדו 41 חודשי מאסר חבי הפעלה שהוטלו בשני תיקים קודמים.

61. באשר לנאשם 2 טענה המאשימה כי שירות המבחן לא זיהה בעניינו כל פתח מספק לאפיק טיפולי ולא בא בהמלצה טיפולית בעניינו.

עוד טענה כי בגין ביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית שהורשע בה הנאשם על פי הודאתו נכון יהיה לקבוע מתחם עונש שני בין עונשי מאסר מותנים לבין מאסר בפועל לתקופה של חודשים אחדים, עם זאת בנסיבותיו של תיק זה לא תעתור המאשימה לענישה מצטברת בין האישום השני והראשון.

62. אשר לכל האמור לעיל, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשמים 2 ו- 3 עונש מאסר בפועל ברף העליון של מתחם הענישה שהוצע על ידה. ועל נאשם 1 עונש מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם והדגישה כי אין מקום לסטות מהמתחם לקולא. עוד הדגישה כי המתחם שעתרה לו כלל את כל השיקולים לרבות האירוע המצער והטראגי שפקד את הנאשמים 1 ו- 3 בכלא.

ה. טיעוני הנאשמים:

טיעוני ב"כ הנאשם 1:

63. ב"כ נאשם 1 הגיש אסופה של מסמכים שסומנו ט/1 עד ט/6 הכוללים:

חוות דעת רפואית של המל"ל, חוות דעת מומחה לכירורגיה פלסטית, חוות דעת רפואית של מומחה אף אוזן גרון, מסמכי אשפוז זמני, מסמך משב"ס וכתב אישום שהוגש בת"פ 16963-07-17 שעניינו האירוע שהיה בכלא.

64. לטענתו של הסגור, נסיבותיו של נאשם 1 חורגות מנסיבות של נאשם העומד לדין, זאת עקב האירוע הטראגי שארע בכלא, כאשר היה נתון בחזקת שב"ס מאחורי סורג ובריה כמתואר ב- ט/1, שם בחור בשם אברמוב

הרתיח שמן ומים ושפך על נאשם 1 שעה שישן במיטתו בתא ועל נאשם 3 נשפך השמן וכתוצאה מכך נגרמו לנאשם 1 כוויות, צלקות וחבלות בחלקי גופו ובסופו של יום הוגש כתב אישום נגד הפוגע אברמוב שמייחס לו חבלה בכוונה מחמירה.

65. עוד הפנה הסנגור ל- 2/ט ול- 3/ט וציין כי בעקבות הפגיעה בנאשם 1 בתוך התא הוא פונה לבית חולים כשהוא מונשם ומורדם, הוכנס לחדר הים והועבר לטיפול נמרץ, בהמשך הועבר לטיפול במרפאת שב"ס ולאחר מכן שוחרר לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

הסנגור הפנה לחוות הדעת שסומנו ט/4 עד ט/6 וציין כי לנאשם 1 נקבעו אחוזי נכות שונים כתוצאה מהפגיעה.

66. הסנגור סבור כי כאשר בימ"ש בא לגזור את עונשו של נאשם שכזה ושוקל את בקשת המאשימה להחזירו לכלא לתקופה ממושכת, עליו לשים נגד עיניו את המצב של הנאשם שנכנס בריא לבית הכלא ויצא שבר כלי, הן מבחינה בריאותית והן מבחינה נפשית ואירוע זה ילווה אותו לכל חייו.

67. עוד הפנה הסנגור לנסיבותיו של הנאשם 1 וציין כי אין לנאשם הרשעות קודמות לפני האירוע וכי נאשם זה מעולם לא ריצה מאסר בפועל. הסנגור התייחס להרשעת הנאשם האחרונה שהפנתה אליה המאשימה וטען כי ביהמ"ש הסתפק בימי המעצר של 10 ימים והטיל עליו מאסר מותנה. יוזכר שגזר דין זה תלוי ועומד בערעור בפני בית המשפט העליון ועל כך נתתי דעתי, קרי, שפסק הדין אינו חלוט.

68. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של נאשם 1 כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר וטען כי זה המקום לחרוג לקולא מהמתחם שיקבע ע"י ביהמ"ש וביקש להימנע מהטלת מאסר בפועל מעבר לתקופת המעצר הממושכת שבה נמצא כמעט שנתיים, בין במעצר ממש ובין בחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

הסנגור הפנה לע"פ 5669/14 **אביגדור קלנר נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.12.15) וטען כי ניתן לחרוג מהמתחם משיקולי צדק.

69. הסנגור הפנה לחלקו של נאשם 1 וציין כי הוא לא היה הדומיננטי ביחס לאלימות שננקטה כלפי המתלונן.

70. עוד הפנה הסנגור לפסיקה וטען כי דרכו של הנאשם 1 לשיקום וכעולה מהפסיקה בנסיבות כמו במקרה שלפנינו ניתן לחרוג לקולא מהמתחם שיקבע משיקולי שיקום ולכן ביקש שבימ"ש ישלח את הנאשם 1 לממונה על עבודות שירות לבדוק התאמתו לריצוי עונשו בעבודות שירות זאת לצד צו מבחן שיוטל עליו.

יועוני ב"כ הנאשמים 2 ו- 3:

7. ב"כ נאשמים 2 ו-3 הגישה אסופת מסמכים רפואיים לגבי נאשם 3 שסומנו ט/7.

72. הסנגורית הפנתה לע"פ 7655/12 פייסל נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 4.4.13) וטענה כי טווח העונש ההולם בנסיבות דומות לנסיבות שלפנינו עומד על 6 עד 24 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנתה לע"פ 2849/13 מדינת ישראל נגד טייצאו טגבה (ניתן ביום 13.8.13), שם הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירות שוד בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות ושידול להטרדת עד והושתו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. לטענת הסנגורית, שם דובר על עבירת שוד שבוצעה באופן ספונטאני, ללא כל תכנון מוקדם וללא שימוש בנשק, כפי שבמקרה שלפנינו שבו ניצלו הנאשמים את מצוקת המתלונן ברגע שהבחינו שהוא שיכור. הסנגורית ציינה כי באותו פסק דין, בית המשפט העליון דחה ערעור המדינה על קולת העונש.

73. בעניינו של נאשם 2 ביקשה הסנגורית לקבוע עונשו ברף התחתון של המתחם, לסטות ממנו לקולא ולהעדיף את שיקולי שיקומו, זאת לאור התרשמות שירות המבחן ממנו שמדובר בבחור צעיר בעל אופי נגרר שהושפע ע"י האחרים. באשר לעונשים המותנים טענה הסנגורית כי מדובר בעונשים ברי הפעלה ולא חבי הפעלה וביקשה לחפוף אותם זה לזה ולעונש שיוטל בתיק זה.

74. לעניין נאשם 3 הפנתה הסנגורית לתסקיר ולמסמכים הרפואיים בעניינו שסומנו ט/7 וטענה כי יש מקום לחרוג לקולא מטווח העונש ההולם לאור ההליך השיקומי המשמעותי שעבר והתרשמות שירות

המבחן מהליך זה ולכן ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, להעמידו בצו מבחן למשך 18 חודשים ולהפנותו לממונה על עבודות שירות.

לעניין המאסרים המותנים טענה כי הם אינם חבי הפעלה לאור החרג שבסעיף 52 לחוק העונשין והדגישה כי מדובר בהליך גמילה ארוך והטלת עונש מאסר בפועל תקטע את הליך הגמילה.

ו. דברי הנאשמים:

75. נאשם 1 ציין כי שיתף פעולה עם שירות המבחן והוא מוכן שוב לשתף פעולה כדי להוכיח שעבר שיקום. עוד ציין כי הוא הפך לנכה בשיעור 85% ואינו מצליח לישון בלילות.

76. נאשם 2 הביע צער על האירוע וביקש לתת לו הזדמנות לחזור לחייו הנורמטיביים.

77. נאשם 3 ביקש סליחה מהמתלונן וציין כי הוא עובר גמילה וטיפולים, לא רוצה לחזור לסם שהביא אותו לפגוע באחרים, כשהוא טוען שיצא לדרך חדשה בחייו.

ז. דין וגזירת הדין:

78. הנאשמים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לפשע. נאשם 2 הורשע עפ"י הודאתו גם בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית.

79. הנאשמים גנבו בצוותא חדא את הרכוש הגנוב מהמתלון וביצעו בו מעשי אלימות, כשהם בחבורה, וזאת כדי להשיג את הדבר הנגנב.

כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו למתלון חבלות של ממש, לרבות: פצעים בקרקפת, שפשופים בבית החזה, סימני חבלה בגב ובידיים.

80. אין חולק על כך שעבירת השוד בנסיבות מחמירות, שביצעו הנאשמים בצוותא חדא, הינה עבירה חמורה. חומרתה היתרה של עבירה זו, כאשר השוד מבוצע ביחד עם אדם נוסף, כבמקרה דנן - משפיעה גם על מידת העונש שקבע המחוקק בצידה של העבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין והיא - עשרים שנות מאסר.

81. ביהמ"ש חייב להשמיע את קולו, ולהבהיר לנאשמים אלה ודומיהם, שמעשי שוד, יביאו עליהם, עונשי מאסר בפועל משמעותיים, גם לתכלית הרתעתית.

לעניין זה ראו ע"פ 2995/04 **עומר חג'אזי נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 16.12.04), ע"פ 588/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 27.8.13) וע"פ 5617/13 **כהן נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 27.5.14).

82. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתה של עבירת השוד המכוונת כלפי עוברי אורח, אשר הולכים לתומם בטבורה של עיר.

יפים לענייננו גם הדברים שנאמרו ע"י כב' השופט חשין בע"פ 8314/03 **עווד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 07.06.05), שם כתב:

"בית המשפט חייב להעלות תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל, באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא ביטוי בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומותינו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי, כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי בסוף נעשה אכזרי במקום רחמני יצא הקול מבית המשפט, וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידענו הכל כי מי שיורשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשיו.. והעונש יהיה על דרך הכלל, כליאה מאחורי סורג וברית, וככל שיעצם מעשה האלימות כך תאריך תקופת המאסר".

83. שוד עוברי אורח בכלל, הפך למכת מדינה הפוגעת בביטחון הציבור, ברווחתו ובשלווה. במידה ולא יורתעו עוברי עבירות אלה ובשל פחדם של חסרי ישע ממעשים שכאלה, יתקשו תושבים תמימים להלך לתומם ברחוב.

אין ספק כי המדובר באוכלוסייה מוחלשת, אשר יש להגן עליה ויפה שעה אחת קודם - ראו לעניין זה ע"פ 5213/06 **וונדמו נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 9.5.07).

84. משהבאנו את גישת ביהמ"ש העליון לעבירת השוד בנסיבות מחמירות, והגם שהמתלונן אינו קשיש וחסר ישע, אך בל נשכח כי הוא היה תחת השפעת אלכוהול, כך שהנאשמים ניצלו את העובדה שהמתלונן היה שיכור והחליטו לשדוד אותו ולא היססו להשתמש באלימות כדי לקחת את הרכוש הגנוב מדירתו.

וכעת נעבור לדון במתחם העונש ההולם.

ח. מתחם העונש ההולם:

85. כפי שציינתי לעיל, הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירות השוד הינו קניין הפרט וכן שלומו וביטחונו האישי של הציבור.

מידת הפגיעה בערכים הללו גבוהה היא - לעניין הערך החברתי אשר נפגע מביצוע עבירת השוד ראו ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזגני נגד מדינת ישראל** - (ניתן ביום 15.1.14).

86. כאמור, בחינת מדיניות הענישה בעבירות שוד, מראה כי ישנה קשת רחבה של מעשי שוד השונים זה מזה בנסיבותיהם, בתכליתם ובדרגת חומרתם.

מאחר וכך הדבר, תלויה מידת הענישה הנוהגת בנסיבותיו הקונקרטיות של מעשה השוד וחומרתו - ראו לעניין הזה ע"פ 772/13 **יחיא נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.6.14) וגם ע"פ 4841/13 **ספי נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 6.2.14), שם נאמרו הדברים הבאים היפים גם לענייננו:

"באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - כנודע, לובשת עבירת השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת; אך פטור בלא כלום אי אפשר ... ואת המסגרת קבע כמובן המחוקק בקביעת "תג העונש" לעבירה זו - אין זהה דינה של עבירה שנעברה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעברה לאחר תכנון והכנה מוקדמים לעבירה אקראית-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעברה בחבורה לדינה של עבירת אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטתית של עבירות. נוכח כל אלה, עיון באסופת הפסיקה, ממנה מבקשים המערערים להיבנות, מגלה כי "אין

הנידון דומה לראיה" ... הגם שהשופט ס' ג'ובראן העמיד במקרה אחד את מתחם הענישה הראוי בגין עבירות שוד "ספונטניות" על תקופה של בין 6 חודשים לבין שנתיים מאסר בפועל (ע"פ 7655/12 פייסל נ' מדינת ישראל (2013)), בנידון דין עסקינן בשוד מתוכנן ויזום בצוותא. יתר על כן, עיון בפסיקה מתגלה כי המתחם והעונש שנגזר בגדרו אינם חורגים מן המקובל בעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות".

87. אין צורך להכביר מילים בדבר החומרה היתרה הטמונה בביצוע מעשי שוד, ובמיוחד כשמדובר בביצוע שוד בנסיבות מחמירות, מתוכנן מראש, בצוותא, , ושלא בגדר "מעידה" ראשונה.

יפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 4012/13 אוריזיני נגד מדינת ישראל- (ניתן ביום 12.2.14), שם נקבע כי:

"עבירת השוד, קל וחומר שוד בנסיבות מחמירות, היא עבירה קשה. היא מכוונת לנטילת רכוש בכוח הזרוע לצורך רווח כלכלי, תוך פגיעה ברכוש ובגוף. בגזירת עונשם של עבריינים שהורשעו בעבירה זו נדרש בית המשפט לשדר מסר ברור כי היא גוררת עמה עונש משמעותי שיש בו כדי לשקף את פגיעתה הרעה בחברה" - ראו גם ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נגד הוידי (ניתן ביום 21.6.06).

סקירת הפסיקה:

כדי לעמוד על מדיניות הענישה ונקבע את מתחם העונש ההולם במקרה שבפני נסתייע בפסיקת בתי המשפט ובעיקר פסיקת בית המשפט העליון שתובא להלן:

88. בע"פ 4297/13 פלח חי נ' מדינת ישראל-(ניתן ביום 17.3.14), הורשע המערער בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לצד עבירות נוספות, לא נקבע במפורש מתחם, אך בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, בקבעו כי 26 חודשי מאסר בפועל אינם מהווים עונש חמור, החורג ממסגרת מתחם הענישה המקובל בעבירות דומות. בית המשפט העליון, ציין כי יש להבדיל בין שוד לפי סעיף 402(א), לבין שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב).

89. בע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל - (ניתן ביום 27.08.13), הורשע המערער בעבירת שוד בנסיבות מחמירות ובעבירת ניסיון שוד, ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר.

בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך קביעה כי בית משפט קמא לא החמיר יתר על המידה בעונשו של המערער, ואיזן כראוי בין כלל שיקולי הענישה, תוך התחשבות בהודאת המערער, חרטתו הכנה, נסיבותיו האישיות והיותו קטין.

90. בע"פ 869/16 **יעקב אבו חסירה נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.3.17), שם הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ושווד בחבורה ונדון ל- 52 חודשי מאסר בפועל והפעלת 12 חודשי מאסר מותנה, כך שבסך נדרש לרצות 64 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה ותשלום פיצוי בסך 15,000 ₪.

הערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה.

91. על רמת הענישה בעבירות שווד, ניתן ללמוד מפסיקתו של בית המשפט העליון גם בע"פ 3683/12 **צנוקי נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 20.12.12); ע"פ 3160/12 **כריסטיאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.4.13)

וכן, ע"פ 5535/12 **כאברי נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 1.5.13) (להלן: "**פרשת כאברי**"), שם הועמדו עונשי המאסר, אשר הושתו על המערערים שהיו נטולי עבר פלילי, על 40 ו- 46 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בפרשת כאברי נקבע, כי טווח הענישה הנוהג לעבירות שווד הינו בין 32 חודשי מאסר בפועל ל-42 חודשי מאסר בפועל, תוך הבהרה כי בקביעת טווח זה ניתן להתייחס לריבוי מקרי השווד באופן כללי.

92. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40ט לחוק העונשין כאמור; ניכר כי מעשה השווד היה בחבורה, הנאשמים ניצלו את מצבו הרגיש של המתלונן, שהיה תחת השפעת אלכוהול, תוך שהם רואים לנגד עיניהם את הפוטנציאל ליצירת רווח כלכלי קל ומהיר, וכי הופעלה אלימות כלפי המתלונן

בעת המעשה, אשר הובילה לחבלות בגופו ובנפשו, כמתואר במסמכים הרפואיים ועדות המתלונן בפניי.

זאת ועוד, כפי שקבעתי בהכרעת הדין:

"נסיבות השווד שבוצע כלפי המתלונן, במהלכו שלושת הנאשמים מגיעים למקום יחדיו, כששניים מהנאשמים כיסו את ידם עם השרוול או החולצה כדי שלא להשאיר עקבות וראיות ובין השאר, טביעת האצבע כשלחצו על קוד האינטרקום של הבניין, שלושת הנאשמים נראו דוחפים את המתלונן לתוך המעלית, כששניים מהם לפחות נכנסים לתוך הדירה, גונבים חפצים ששייכים למתלונן, החבלות השריטות והשפשופים שעל המתלונן ואשר תועדו למחרת יום האירוע - בכל אלה יש כדי ללמד על קיומה של תכניתם העבריינית והמוקדמת של הנאשמים את מעשה השווד".

כאן המקום לציין כי שלושת הנאשמים גנבו בצוותא חדא את הרכוש הגנוב מהמתלונן וביצעו בו מעשי אלימות, כשהם בחבורה לאחר שקשרו קשר ביניהם לשדוד את המתלונן, כך שאין כל אבחנה ביניהם מבחינת המעשים וחלקו של כל אחד מהם.

93. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, אני סבור, כי מתחם העונש ההולם בגין אירוע השוד, נע במקרה דנן **בין 30 חודשי מאסר בפועל, לבין 52 חודשי מאסר בפועל**, בצירוף עונשים נלווים.

ט. מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

94. לחובתו של נאשם 1, הרשעה אחת בגין עבירת איומים בת"פ 28441-04-16 (שלום כפר סבא), שבגינה הוטל עליו ביום 22.5.18, מאסר בן 10 ימים (שחופפת לתקופת מעצרו בתיק זה) ומאסר מותנה בן 5 חודשים למשך שנתיים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון (ראו מ/1).

בתחום התעבורה, לחובתו שתי הרשעות.

95. זאת ועוד כעולה מהתסקיר, המדובר בבחור צעיר, אשר נחשף מילדותו לחוסר אונים, מצב שעיצב את עולמו הרגשי ומגיל צעיר חבר לגורמים שוליים והעמיק בדפוסיו השוליים.

שירות המבחן סבור כי נאשם 1 אינו בשל כיום לוותר על דפוסיו הבעייתיים, לכן לאור קיומו של סיכון גבוה לעבירות אלימות בעתיד, נאשם 1 אינו מתאים לטיפול בקהילה וסיכויי שיקומו נמוכים בעיתוי הזה.

אולם, במידה ונאשם 1 יבטא נכונות לבחון יכולתו לשתף פעולה עם תהליך טיפולי, רצוי; לדעת שירות המבחן; שהדבר ייבחן במסגרת בית הסוהר.

עוד סבר שירות המבחן כי בשל חומרת העבירות, התייחסותו של נאשם 1 לעבירות ומאפייני הסיכון, אין מקום במקרה זה לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

96. לחובתו של נאשם 2 כפי שעולה מהרישום הפלילי בעניינו (מ/3), ארבע הרשעות קודמות בגין עבירות רכוש, סמים, אלימות, התחזות והפרת הוראה חוקית.

ראוי לציין כי כנגד הנאשם 2 תלויים ועומדים שלושה מאסרים על תנאי:

הראשון, ניתן בתיק פלילי 18515-04-14 של בית המשפט השלום בחדרה אשר הטיל עליו ביום 6.7.14 מאסר מותנה בן 3 חודשים למשך 3 שנים; השני בתיק פלילי 3500-02-12 של בית משפט השלום בחדרה אשר הטיל עליו ביום 8.7.14 מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע.

כמו כן, הוטל מאסר מותנה בן 3 חודשים שלא יעבור עבירה מסוג עוון; והשלישי בתיק פלילי 14778-05-14 של בית

המשפט השלום בחדרה שהטיל עליו ביום 6.10.14 מאסר מותנה בן 5 חודשים למשך 3 שנים.

בתחום התעבורה לחובתו 8 הרשעות קודמות.

97. כעולה מתסקיר שירות המבחן אודות נאשם 2, מדובר בבחור שמתקשה לעמוד בגבולות החוק, לקבל סמכות ומסגרות בכלל לאורך חייו, לכן על אף הנזקקות הטיפולית הגבוהה להליך שיקומי בתחום העבריינות וההתמכרות ועל אף גילו הצעיר, העריך שירות המבחן כי לאור נתוני אישיותו והתנהלותו פורצת הגבולות לאורך השנים והקושי לעמידה בגבולות, לצד ההתמכרות לסמים, זקוק נאשם 2 להליך שיקומי טיפולי אינטנסיבי במסגרת סגורה וטוטאלית.

שירות המבחן ציין כי לאור קשייו בעבר להתגייס להליכי טיפול, חומרת העבירות וקשייו של נאשם 2 להכיר בעומק הפגיעה במתלונן לצד רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות בעתיד והעדר פתח מספק לאפיק טיפולי, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה שיקומית מחוץ לכותלי בית הסוהר.

בשל חומרת העבירות, היעדר חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה להפחתת הסיכון הקיים, ממליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית ובאם יוטל עליו מאסר אז הומלץ לגורמי השב"ס לבחון התאמתו לתוכנית שיקומית במסגרת כותלי הכלא.

אשר לנאשם 2, אקח בחשבון גם את העובדה כי הוא ביצע את השוד תוך הפרת תנאי מעצר בית; בו היה נתון.

98. לחובתו של נאשם 3, כפי שעולה מהרישום הפלילי בעניינו (מ/6), שבע הרשעות קודמות, בגין ביצוע עבירות אלימות, רכוש, קשירת קשר לפשע, סמים, וריצה מאסרים בפועל, וכן לחובתו שבע הרשעות בתחום התעבורה (מ/6).

כנגד נאשם 3 תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים שהוטלו עליו ביום 9.11.15 בת"פ 49537-06-14 ע"י בית המשפט המחוזי בנצרת:

הראשון, בן 12 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון ושני בן 24 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

זאת ועוד, השני - עומד ותלוי נגדו עוד מאסר מותנה בן 5 חודשים למשך 3 שנים שהוטל עליו ביום 9.3.16, בתיק פלילי 29288-12-14 ע"י בימ"ש שלום חדרה שלא יעבור עבירה כלפי רכוש שעונשה שנתיים ומעלה.

99. שירות המבחן ציין כי הוא מודע לחומרת העבירות, אך יחד עם זאת, לאור התרשמותו כי הפגיעה שחוזה נאשם 3 בהיותו עצור גרמה לו לערוך התבוננות מעמיקה ולהכיר בבעייתיות במצבו ובצורך שלו בשינוי, והעובדה כי נאשם 3 הביע צער ואמפטיה כלפי המתלונן, וקיבל אחריות מלאה אשר באה לידי

ביטוי גם בהירתמותו להליך טיפולי אינטנסיבי וממושך לצד רצונו לפצות את המתלונן דבר שיש בו כדי להפחית את רמת הסיכון, לכן המליץ שירות המבחן לאמץ את האפיק הטיפולי שיקומי בעניינו ולהטיל צו מבחן למשך שנה וחצי לצד עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

באשר לחריגה ממתחם הענישה משיקולי שיקום בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, אני סבור כי במקרה דנן כאשר משקללים את כל מרכיבי הענישה, לרבות האינטרס הציבורי בעבירות אלו בהתחשב בהיקפן ובנסיבות החמורות בהן בוצעו אין הצדקה לתת מעמד של בכורה לשיקולי השיקום, מבלי להתעלם מחשיבותם הרבה; מה גם, שהפסיקה המחייבת כבר קבעה כי שיקול זה - שיקול השיקום, אינו חזות הכול ובצדו ניצבים שיקולי הגמול וההרתעה - ראו למשל ע"פ 8232/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** - (ניתן ביום 23.4.12).

יודגש כי השיקול השיקומי אינו בגדר שיקול בלעדי, כך שבתהליך גזירת הדין יש ליצור איזון בין שיקול זה לבין שיקולים נוספים, וביניהם שיקולי הגמול וההרתעה.

שירות המבחן ציין בתסקיר כי נאשם 3 התקשה לתפקד באופן יציב בתחומי חייו השונים לאורך השנים, דפוסי ההתמכרותיים, קשייו בוויסות דחפיו, קשריו החברתיים השוליים וגבולותיו הפנימיים החלשים, רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה וכי דרגת הפגיעה הצפויה

במידה ותתרחש צפויה להיות ברמה גבוהה. עוד שקל שירות המבחן את העובדה כי הליכים טיפוליים ומשפטיים קודמים לא סייעו מספיק בהימנעות מעורבותו בפלילים.

מה גם כנגד נאשם 3 תלויים ועומדים 41 חודשי מאסר מותנים חבי הפעלה, שהוטלו עליו בשני תיקים שונים, עובדה זו לא התייחס אליה שירות המבחן בתסקירו.

משכך, אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן להעמיד את הנאשם 3 במבחן ושליחתו למאסר שירוצה בעבודות שירות, תוך מתן הבכורה לאינטרס השיקומי.

כידוע, המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד שאינה מחייבת את בית המשפט - ראו ע"פ 344/81 **מדינת ישראל נ' סגל**, פ"ד לה (4) 313, 318 (1981). על בית המשפט ליצור איזון בין מגוון השיקולים העומדים בבסיס הענישה הפלילית, לרבות האינטרס הציבורי, לבין השיקול הטיפולי והשיקומי, המתבטא בהמלצות שירות המבחן - ראו רע"פ 9151/06 **מזרחי נ' מ"י** (ניתן ביום 15.11.06).

בנסיבות העניין שלפניי, נוכח חומרת העבירות והיקפן, כפי שציינתי לעיל, גם לאחר שמביאים בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם 3, כפי שנפרסו בתסקיר של שירות המבחן ואת ההליך הטיפולי שהחל בו, לא ניתן להסתפק בענישה המוצעת על ידי שירות המבחן בתסקיר.

100. זאת ועוד כנסיבות מקלות עם נאשמים 1 ו- 3 לקחתי בחשבון את האירוע הטראגי שהתרחש בבית הסוהר בעת שהייתם במעצר בגין תיק זה, בשעה שנרדמו, שפך עצור אחר שמן רותח על פלג גופו העליון של נאשם 3 ולאחר מכן על פניו ועל פלג גופו העליון של נאשם 1. הנאשמים 1 ו- 3 פונו לבית חולים, אושפזו לצורך קבלת טיפול רפואי.

כתוצאה ממעשיו של העצור האחר נגרם לנאשמים 1 ו- 3 חבלות חמורות, הכל כעולה מעובדות כתב האישום שהוגש נגד העצור האחר שסומן ט/1. מה גם כעולה מהמסמכים הרפואיים וחוות הדעת שהגיש הסנגור בעניינו של נאשם 1 בהם נקבעו לאחרון נכויות שונות; כתוצאה מהצללקות והכוויות - ראו ט/3, ט/5 ו- ט/6.

101. ראוי לציין כי בהיות נאשם 2 עצור עד תום ההליכים בתיק זה, הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל בתיק תעבורה (ת"ד 4325-08-16) (להלן: **"התיק האחר"**); כך שהמאסר יחושב מיום 5.4.17 למשך 8 חודשים, ומכאן שתקופה זו חופפת את תקופת מעצרו בתיק זה.

כאמור, המאשימה מבקשת שתקופת המאסר של 8 חודשים תמנה מיום 5.4.17; ובשל כך תקופה זו לא תופחת מהמאסר שיוטל בתיק זה; הגם שבה הנאשם היה עצור בתיק זה.

לעניין זה אפנה לע"פ 8244/17 **מדינת ישראל נגד פלוני** (ניתן ביום 21.6.18), שם קבע בית המשפט העליון כי:

"לנאשם שהורשע אין זכות קנויה להתחשבות מצד בית המשפט באופן שיורה על ניכוי חלק מימי מעצרו החופפים לימי מאסרו, וברירת המחדל כאשר ימי המעצר הם בחופף למאסר אחר, היא כי ימי מעצר אלה לא ינוכו מן העונש".

כך, שבנסיבות העניין, אין מקום לניכוי ימי מעצרו של הנאשם 2 החופפים לתקופת מאסרו, אשר נגזרה עליו בתיק האחר.

י. סוף דבר:

102. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים, בחנתי את טענות הצדדים לקולא ולחומרא, ומבלי להתעלם משיקולי הענישה, לרבות מתן הבכורה לאינטרס הציבורי והשמירה על בטחונו של כלל הציבור, ובהתחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים, עברם הפלילי, תסקירי שירות המבחן ובשל חומרת העבירה, נפיצותה, תדירותה ונסיבותיה, אני מחליט להטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

עמוד 19

הנאשם 1:

- א.** 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 13.3.17 עד 6.8.17.
- ב.** 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.
- ג.** 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון ויורשע בגינה.
- ד.** אני מחייב את הנאשם 1 לשלם למתלון פיצוי בסך של 7,000 ₪, שיופקדו על ידי הנאשם עבור המתלון בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 700 ₪ כל אחד החל מיום 1.4.19 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

הנאשם 2:

- א.** 38 חודשי מאסר בפועל מאסר בפועל.
- אני מורה על הפעלת 5 חודשי מאסר מותנה שהוטלו על הנאשם 2 בתיק פלילי (שלום חדרה) 14-05-14778, עוד אני מורה על הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה שהוטלו על נאשם זה בתיק פלילי (שלום חדרה) 12-02-3500 וכן אני מורה על הפעלת 3 חודשי מאסר מותנה שהוטל בתיק פלילי (שלום חדרה) 14-04-18515, באופן שכולם יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק זה. כך ש - 6 חודשי מאסר ירצו במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 2 עונש כולל של 44 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, קרי מיום 12.3.17.

כמובן שאין לנכות מתקופת המאסר הנ"ל את ימי המעצר החופפים את ימי מאסרו בתיק האחר.

אזכיר כי בתיק האחר נגזר דינו לעונש מאסר של 8 חודשים שמנינים מיום 5.4.17.

שירות בתי הסוהר יערוך את החישוב המתבקש בהתאם למועד סיום המאסר בתיק האחר.

- ב.** 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע

וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון וירשע בגינה.

ד. אני מחייב את הנאשם 2 לשלם למתלונן פיצוי בסך של 7,000 ₪, שיופקדו על ידי הנאשם 2 עבור המתלונן בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 700 ₪ כל אחד החל מיום 1.4.19 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

הנאשם 3:

א. 36 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 41 חודשי מאסר מותנה שהוטלו על הנאשם 3 בתיק פלילי (מחוזי נצרת) 49537-06-14 ובתיק פלילי (שלום חדרה) 29288-12-14, בחופף זה לזה, כך שרק - 24 חודשי מאסר מותנה; ירוצו במצטבר למאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 3 עונש כולל של 60 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 12.3.17 עד ליום 6.8.17.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע וירשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון וירשע בגינה.

ד. אני מחייב את הנאשם 3 לשלם למתלונן פיצוי בסך של 7,000 ₪, אשר יופקדו על ידי הנאשם 3 עבור המתלונן בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בסך 700 ₪ כל אחד החל מיום 1.4.19 ובכל 1 לכל חודש שלאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום, הודעה לנאשמים.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ט, 27 דצמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אבי אור-זך הנאשם 1 בעצמו וסנגורו עו"ד

ארבל עמי-גא (הסנגוריה הציבורית), נאשם 2 באמצעות יחידת הליווי ונאשם 3 בעצמו והסנגורית עוה"ד הגב' אור שפירו-סער.